

REPUBLIKA SLOVENIJA
RAČUNSKO SODIŠČE

Prežihova 4, 1000 LJUBLJANA

Telefon: 178 58 88

Telefax: 178 58 91

Na podlagi 4. odstavka 24. člena zakona o Računskem sodišču (v nadaljevanju ZRacS) in v skladu s 27. in 28. členom poslovnika Računskega sodišča Republike Slovenije (v nadaljevanju poslovnik RS), drugostopenjski senat (v nadaljevanju Senat II) v sestavi:

dr. Vojko A. Antončič, predsednik
mag. Nataša Knaubert-Šorli, pooblaščenka revizorka, poročevalka
dr. Janez Gabrijelčič, član
mag. Ana Praprotnik, pooblaščenka revizorka, članica
Nadja Žnidarčič Ferrari, članica

izdaja naslednje_

POROČILO O REVIZIJI
INVESTICIJ, ADAPTACIJ IN MATERIALNIH STROŠKOV V LETIH 1995 IN 1996
NA SERVISU SKUPNIH SLUŽB VLADE REPUBLIKE SLOVENIJE

Štev.: 1201-4/95-33

Ljubljana, 18.12.1998

KAZALO

I. UVOD	3
II. UGOTOVITVE	4
1. Investicije in adaptacije	4
1.1. Posodobitev mednarodnega mejnega prehoda Dolga vas	4
1.2. Nakup poslovnih prostorov na Langusovi cesti	5
1.3. Nabava opreme za pisarniške prostore in za kuhinjo v objektu na Langusovi cesti ..	6
1.4. Obnova kompleksa Mladika	7
2. Materialni stroški in vzdrževanje	7
2.1. Materialni stroški	8
2.2. Najemnine poslovnih prostorov in drugi stroški	8
2.3. Tekoče vzdrževanje zgradb in prostorov	11
2.3.1. Javni razpisi	11
2.3.2. Druga izplačila	14
2.4. Investicijsko vzdrževanje zgradb in prostorov	14
2.4.1. Investicijsko vzdrževalna dela	15
2.4.2. Druga izplačila	16
III. MNENJE	19
IV. PRIPOROČILO	20
V. DODATEK	21

I. UVOD

Pri nadzorovani osebi, Servisu skupnih služb Vlade Republike Slovenije, Gregorčičeva 27 a, Ljubljana (v nadaljevanju Servis) je bila opravljena revizija investicij, adaptacij, vzdrževalnih del in materialnih stroškov v letih 1995 in 1996 na podlagi sklepa o izvedbi nadzora št. 1201-4/95-1 z dne 30.9.1995 in aneksa št. 1 k sklepu o izvedbi nadzora z dne 4.2.1997.

Cilj revizije je bilo ugotavljanje zakonitosti izplačil v skladu z zakonom o izvrševanju proračuna (v nadaljevanju ZIPro) za leto 1995 in 1996 in odredbo o postopku za izvajanje javnega razpisa za oddajo javnih naročil (v nadaljevanju odredba).

Nadzor sta opravili revizijski sodelavki Metka Lorber in Marija Miklič Ogrin ter revizijska asistentka Metka Cerar na podlagi pooblastil št. 1201-4/95-2 in 3 z dne 30.9.1995, št. 1201-4/95-5 z dne 4.2.1997 in 1201-4/95-7 z dne 1.4.1997.

Zoper predhodno poročilo št. 1201-4/95-17 z dne 14.10.1997, ki ga je izdala članica Računskega sodišča Zdenka Vidovič, je Servis z dopisom št. 432-01-1/97 v zakonitem roku dne 29.10.1997 vložil pripombe. O pripombah je razpravljal in odločal senat Računskega sodišča (v nadaljevanju Senat I) v sestavi:

- Dr. Etelka Korpič Horvat, predsednica,
- Zdenka Vidovič, pooblaščen revizorka, poročevalka,
- Silva Jamnik, pooblaščen revizorka, članica.

Senat I je izdal poročilo o reviziji št. 1201-4/95-23 z dne 18.5.1998 (v nadaljevanju poročilo). Zoper poročilo Senata I je Servis vložil ugovor št. 432-01-1/97 v zakonitem roku, s katerim izpodbija 20 vsebinsko zaokroženih navedb iz poročila.

V skladu z ZracS in poslovníkom RS je bil imenovan Senat II, ki je posamezne navedbe iz ugovora proučil. Navedbe, ki jih je sprejel kot utemeljene, je upošteval, ugovore, ki jih je zavrnil, pa navaja in nanje odgovarja.

V tem poročilu Senat II:

- dokončno ugotavlja, kaj razkriva revizija in
- izreka mnenje ter priporočilo.

Podatki o revidirani osebi

V skladu s 3. odstavkom 9. člena zakona o organizaciji in delovnem področju republiške uprave je Servis opravljala strokovne naloge pri investicijah, investicijskem in tekočem vzdrževanju zgradb, pridobivanju in odtujevanju nepremičnin Republike Slovenije, upravljanju in gospodarjenju s stanovanji, stanovanjskimi hišami in počitniškimi domovi, pri opravljanju finančno računovodskih, administrativno tehničnih in pomožnih nalogah. Od dne 9.10.1996 so njegove naloge podrobno opredeljene v 2. členu odloka o organizaciji in delovnem področju Servisa skupnih služb Vlade Republike Slovenije.

V obdobju nadzora je Servis vodil direktor Valentin Gerkman.

II. UGOTOVITVE

1. Investicije in adaptacije

S proračunom in s spremembami proračuna so bila na proračunskih postavkah investicij in adaptacij določena sredstva v višini 2.732 mio SIT za leto 1995 in 1.820 mio SIT za leto 1996. Višina določenih in porabljenih sredstev po proračunskih postavkah je razvidna iz tabele št.1.

Tabela 1: Pregled izplačil za investicije in adaptacije
v 000 SIT

Proračunska postavka	1995			1996		
	Proračun 1995	Proračun s spremembami	Realizacija	Proračun 1996	Proračun s spremembami	Realizacija
1878 Nakup opreme za državne organe	660.000	719.080	716.426			
8221 Nakup opreme za državne organe					160.436	156.411
1879 Nakup prevoznih sredstev	118.285	154.035	149.278	100.000	136.066	135.335
5298 Investicije v stanovanjski gradnji	321.585	321.585	314.376			
5300 Adaptacije in rekonstrukcije	300.000	95.000	95.000	509.960	339.760	299.560
6507 Oprema v upravnih enotah	126.214	126.214	111.411			
6508 Prevozna sred. v upravnih enotah	67.314	67.314	66.161			
6509 Investicije na mejnih prehodih	40.120	66.187	66.187	27.295	45.795	44.864
6690 Mejni prehod Dolga vas (PHARE)	139.500	19.433	4.144	129.570	129.570	124.931
8848 Nakupi poslovnih prostorov	716.426	1.163.426	1.131.579	455.758	857.758	854.675
6928 Lastna udeležba za mejni prehod Fernetiči				258.300	1.961	0
6929 Lastna udeležba za mejni prehod Jezersko				43.800	6.360	5.800
6930 Lastna udeležba za mejni prehod Učēja				17.200	1.592	1.592
6931 Lastna udeležba za mejni prehod Predel				18.300	1.470	1.470
6932 Lastna udeležba za mejni prehod Livek				10.420	0	0
6933 Lastna udeležba za mejni prehod Robič				28.074	18.074	17.655
6934 Lastna udeležba za mejni prehod Neblo				3.537	442	442
7268 Oprema za objekt na Langusovi cesti				120.860	120.860	120.859
S k u p a j	2.489.444	2.732.274	2.654.562	1.723.074	1.820.144	1.763.594

Predmet revizije so bile največje investicije in adaptacija:

- posodobitev mednarodnega mejnega prehoda Dolga vas (proračunska postavka 6690),
- nakup poslovnih prostorov na Langusovi cesti v Ljubljani (proračunska postavka 8848),
- nakup opreme za poslovne prostore v objektu na Langusovi cesti (proračunska postavka 7268),
- obnova kompleksa Mladika (proračunska postavka 5300).

1.1. Posodobitev mednarodnega mejnega prehoda Dolga vas

Vlada Republike Slovenije je sprejela sklep št. 280-03/93-3/3-8 z dne 13.7.1994, da se izvede prenova mejnega prehoda Dolga vas časovno usklajeno s prenovo mejnega prehoda Redics na Madžarskem in zato sprejela ponujena nepovratna sredstva PHARE programa v višini 900.000 ECU. Investicijski program je izdelala Družba za državne ceste, d.o.o., Ljubljana (v

nadaljevanju DDC) julija 1995. Po podatkih investicijskega programa je bila predvidena vrednost investicije 279 milijonov SIT, od tega iz proračuna Republike Slovenije 170 milijonov SIT in iz programa PHARE 109 milijonov SIT. Komisija za oceno investicij v Republiki Sloveniji je dne 27.9.1995 izdala pozitivno mnenje (št. 03/SSM-67/95) o upravičenosti investicije mejnega prehoda Dolga vas. Po sklepu vlade št. 280-01/94-1/2-8 z dne 8.12.1994 je Servis prevzel investitorstvo. Dne 5.7.1995 je Servis zaprosil Ministrstvo za finance za izdajo soglasja za oddajo del z neposredno pogodbo s pojasnilom, da je potrebno za izvajanje strokovno tehničnih opravil takoj pridobiti strokovno usposobljenega izvajalca. Soglasje je Servis pridobil dne 18.7.1995 in istega dne sklenil tudi pogodbo z DDC v vrednosti 6,8 milijonov SIT. Pogodba ni temeljila na opravljenem javnem razpisu, kar je bilo v neskladju z odredbo o postopku za izvajanje javnega razpisa za oddajo javnih naročil (v nadaljevanju odredba), ki v 3. alineji 2. člena določa, da se morajo oddati s pogodbo na podlagi javnega razpisa tudi projektantske, inženirske, svetovalne in druge intelektualne storitve. Opustitev javnega razpisa je mogoča v skladu s 4.a členom odredbe, če gre za nujne intervencije ob nesrečah ali drugih nepredvidenih dogodkih, da se takoj odpravijo škodljive posledice.

Servis v ugovoru trdi, da javni razpis ni bil potreben, ker je šlo za nujno intervencijo. Pravilnost ravnanja dokazuje tudi soglasje k pogodbi, ki ga je izdalo Ministrstvo za finance. Urgentnost izpeljave postopkov naj bi bila vezana tudi na porabo odobrenih Pharovih sredstev.

Senat II ne sprejema ugovora Servisa. V obravnavanem primeru ne gre za nujne intervencije ob nesrečah ali drugih nepredvidenih dogodkih, pri katerih po 5. alineji prvega odstavka 4.a člena odredbe ni potreben javni razpis. Sklicevanje na soglasje Ministrstva za finance ni utemeljeno, saj to ministrstvo ni pristojno za odločanje, v katerih primerih javni razpis ni potreben. Tudi dogovor med Vlado Republike Slovenije in Evropsko skupnostjo ne zahteva interventne izpeljave postopka, saj je v njem opredeljen le namen, ne pa tudi rok koriščenja sredstev.

V reviziji sta bila pregledana dva javna razpisa, in sicer javni razpis za izvedbo pripravljalnih del za rekonstrukcijo mejnega prehoda Dolga vas, objavljen v Uradnem listu RS, št. 52/95 ter mednarodni javni razpis za izvedbo in dokončanje objekta mejni prehod Dolga vas, objavljen v Uradnem listu RS, št. 56-57/95. Javna razpisa nista vsebovala vseh obveznih sestavin, določenih v 10. členu odredbe. Prvi javni razpis ni vseboval navedbe predvidenega dokončanja del, v besedilu drugega javnega razpisa pa niso bili navedeni roki za pričetek in dokončanje del ter merila za izbiro najugodnejše ponudbe. Za oba navedena javna razpisa je bilo ugotovljeno, da je bila strokovna komisija za vodenje postopka javnega razpisa imenovana šele po objavi javnega razpisa, oziroma v prvem primeru na dan odpiranja ponudb.

1.2. Nakup poslovnih prostorov na Langusovi cesti

Dne 25.11.1994 je bila podpisana pogodba med Republiko Slovenijo, ki jo je zastopal generalni sekretar Vlade Republike Slovenije in GP Grosuplje, d.d., Taborska 13, Grosuplje ter SMELT International, d.d., Dunajska 160, Ljubljana, v višini 1.939 milijonov SIT. S to pogodbo je bila dogovorjena izgradnja poslovne stavbe ob Langusovi cesti na zemljišču, s katerim je razpolagalo GP Grosuplje, d.d. Plačilo celotne investicije je bilo dogovorjeno

delno z gotovino in delno z nepremičninami v lasti Republike Slovenije. K pogodbi je bilo pridobljeno pozitivno soglasje Ministrstva za finance št. 9503511 z dne 22.11.1995 in soglasje z isto številko z dne 8.12.1995, ki se sklicuje na sklep vlade. Iz poročila, ki ga je pod št. 352-03-26/93 dne 20.2.1995 posredoval Servis Vladi Republike Slovenije, je bilo razvidno, da so se s podpisom pogodbe začele vse aktivnosti za izgradnjo in financiranje investicije. Do 20.2.1995 je bila pogodbeni vrednost poravnana z nepremičninami v višini 45 % predračunske vrednosti. Dne 8.8.1996 je bil sklenjen aneks I k pogodbi, v katerem so navedene nekatere nove nepremičnine, ki jih je ponudila Republika Slovenija za zamenjavo. Dne 11.11.1996 je bil podpisan aneks II k pogodbi, kjer so zaradi sprememb v projektu določili tudi spremembo celotne vrednosti del, ki je znašala 2.688 milijonov SIT. Naložba je bila financirana v višini 1.373 milijonov SIT s proračunskimi sredstvi in v višini 1.315 milijonov SIT oziroma 49 % z nepremičninami v lasti Republike Slovenije. Soglasje Ministrstva za finance k aneksu je bilo pridobljeno dne 8.11.1996.

V reviziji je bilo ugotovljeno, da za nakup poslovnih prostorov s površino 10.995 m² v vrednosti 2.688 milijonov SIT ni bilo javnega razpisa, kar zahteva 1. alineja 2. člena odredbe, ki določa, da se s pogodbo na podlagi javnega razpisa oddajo tudi javna naročila kot nakup, zakup in najem nepremičnin. Servis tudi ni iskal najboljšega ponudnika pri zamenjavi oziroma prodaji nepremičnin.

Servis v ugovoru navaja, da pri nakupu stavbe ob Langusovi cesti ni bil dolžan izvesti javnega razpisa, ker 3. alineja prvega odstavka 4.a člena odredbe določa, da sme naročnik oddati javno naročilo izvajalcu brez javnega razpisa tudi v primeru "-če gre za nakup stanovanj, stanovanjskih in drugih objektov". V konkretnem primeru gre torej za nakup drugih (poslovnih) objektov.

Senat II ugovora ne sprejema. Določba 3. alineje prvega odstavka 4.a člena odredbe se nanaša le na stanovanjske in tem podobne ali pripadajoče prostore in zato ni mogoče zaključiti, da za nakup poslovnih prostorov ni potrebno izvesti javnega razpisa.

1.3. Nabava opreme za pisarniške prostore in za kuhinjo v objektu na Langusovi cesti

Javni razpis za dobavo in montažo kuhinjske opreme je bil objavljen v Uradnem listu RS, št. 36/96 dne 12.7.1996. Zapisnik o odpiranju ponudb št. 403-92/96 z dne 5.8.1996 so podpisali vsi člani komisije in prisotni ponudniki. Sodelovalo je 12 ponudnikov. V zapisniku 1. sestanka komisije z dne 6.9.1996 so bile analizirane ponudbe in dan predlog najboljšega ponudnika, to je bil Kovinastroj-Gastronom, d.d., Grosuplje. Sklep o izboru najugodnejšega ponudnika št. 403-87/96 je bil odposlan ponudnikom dne 19.9.1996, kar pomeni 29-dnevno prekoračitev roka, kot ga določa 20. točka 11. člena odredbe. Servis je takšno zamudo pojasnil z zahtevnostjo analize prispelih ponudb, ki naj bi zahtevala dodatna mnenja strokovnjakov in projektantov tehnološke opreme.

Javni razpis za pisarniško pohištvo za objekt na Langusovi cesti je bil objavljen v Uradnem listu RS, št. 48 dne 30.8.1996. Predmet javnega razpisa je bil razdeljen na več zaključenih enot in je vseboval dobavo in montažo pisarniškega pohištva, opremo za jedilnico in ostale opreme. Dne 9.10.1996 je bila izdelana analiza ponudb, na podlagi katere je komisija

predlagala kot najugodnejše štiri ponudnike. Pri pregledu postopkov javnega razpisa nepravilnosti niso bile ugotovljene.

1.4. Obnova kompleksa Mladika

Vlada Republike Slovenije je dne 28.7.1994 sprejela sklep št. 360-04/93-3/19-8, da se omogoči pridobitev tehnične dokumentacije in fizični pričetek usposobitve kompleksa Mladika za potrebe Ministrstva za zunanje zadeve ter Ministrstva za šolstvo in šport. V skladu s 4. členom odredbe bi moral investitor še pred pričetkom javnega razpisa imeti pripravljeno naslednjo dokumentacijo:

- investicijski program in ocena investicije po enotni metodologiji za oceno investicij,
- potrdilo pristojnega ministrstva na podlagi investicijskega programa in ocene,
- pozitivno mnenje vladne komisije za oceno investicij, da so dela investicijskega značaja, in da po vrednosti presegajo cenzus za oceno investicij,
- pisno zagotovilo, da je dinamika investicije skladna s štiriletnim planom investicij po vsebini, vrednosti in dinamiki financiranja.

Navedena dokumentacija revizorjem ni bila predložena in tako obstaja dvom o obstoju in popolnosti te dokumentacije.

2. Materialni stroški in vzdrževanje

V sprejetem proračunu Servisa so med materialnimi in drugimi stroški določene proračunske postavke, namenjene za pokrivanje materialnih stroškov, najemnin, vzdrževanja in drugih stroškov.

Tabela 2: Pregled materialnih in drugih stroškov

v 000 SIT

Proračunska postavka	1995			1996		
	Prvotni proračun	Proračun s spremembami	Realizacija	Prvotni proračun	Proračun s spremembami	Realizacija
1825 Tekoče vzdrževanje zgradb in prostorov	84.602	84.602	61.567	71.912	71.912	66.323
1875 Najemnine poslovnih prostorov	630.000	596.500	386.111	431.500	653.265	622.662
3426 Materialni stroški	108.900	108.900	101.524	92.565	31.291	7.616
6506 Obratovalni stroški v upravnih enotah	236.929	236.929	293			
6662 Najemnine poslovnih prostorov v upravnih enotah	432.000	432.000	166.307	267.200	528.200	515.615
6925 Tekoče vzdrževanje na mejnih prehodih				74.695	110.195	110.029
6961 Stroški odprodaje vojaških stanovanj				9.098	15.098	14.659
S k u p a j	1.492.431	1.458.931	715.802	946.970	1.409.961	1.336.904

V podrobnejši pregled so bile zajete proračunske postavke 3426 - Materialni stroški, 1875 - Najemnine za poslovne prostore in 1825 - Tekoče vzdrževanje zgradb in prostorov.

2.1. Materialni stroški

Iz obrazložitve proračunskih postavk št. 401-9/95 z dne 18.10.1995, ki je priloga predloga proračuna Servisa, je bilo razvidno, da se je s postavke 3426 - Materialni stroški - plačevalo raznim uporabnikom obratovalne stroške in materialne stroške, kot so elektrika, ogrevanje, voda, PTT storitve, odvoz smeti, varovanje in nadomestilo za uporabo stavbnega zemljišča. Takšni primeri plačil so bili:

- račun št. 284 z dne 15.2.1996, Varnost Bežigrad, d.o.o., v znesku 478 tisoč SIT za varovanje objekta na Gregorčičevi 25,
- račun št. 283 z dne 15.2.1996, Varnost Bežigrad, d.o.o., v znesku 478 SIT za varovanje objekta na Parmovi 33,
- račun št. 525 z dne 11.6.1996, Hernaus, d.o.o., Velenje, v znesku 138 tisoč SIT za košnjo trave ob objektu Parmova 33,
- račun Telekoma, p.o., Ljubljana, z dne 22.12.1995, v znesku 2,7 milijone SIT za storitve različnih uporabnikov v mesecu decembru 1995.

V reviziji je bilo ugotovljeno, da je za nekatere uporabnike plačeval te stroške Servis, drugi uporabniki pa so jih plačevali sami. Navodila so bila torej pomanjkljiva, čeprav bi moral biti način upravljanja z obratovalnimi stroški enoten in pregleden.

Proračunska postavka 3426 - Materialni stroški - je bila podrobneje revidirana s preizkušanjem podatkov na slučajno izbranem vzorcu 18 računov (s prilogami), v vrednosti 3,5 milijone SIT, kar predstavlja 4 % prometa konta dobaviteljev. Nepravilnosti pri tem niso bile ugotovljene.

Pregledana je bila izvedba javnega razpisa za nabavo pisarniškega materiala in izbira najugodnejšega ponudnika. Javni razpis za dobavo pisarniškega materiala, papirja in materiala za tiskarno je bil objavljen v Uradnem listu RS, št. 24 dne 10.5.1996. Pri analizi ponudb za dobavo papirja je komisija ugotovila, da so ponudbene cene za 16 % do 23 % presegle cene, ki so jih dotlej plačevali uporabniki neposredno dobavitelju Radeče papir. Zaradi tega je komisija razveljavila javni razpis v okviru te skupine ter napotila posamezne uporabnike, naj sami izvedejo postopke za nakup papirja. V okviru ostalih skupin razpisanega pisarniškega in tiskarniškega materiala sta bili izbrani podjetji Jazon, d.o.o., Ljubljana in Biroservis Anderwald, d.o.o., Ljubljana. Sklep o njuni izbiri bi moral biti glede na zahtevo 20. točke 11. člena odredbe poslan v 15 dneh po odpiranju ponudb, dejansko pa je bil ta rok prekoračen za 30 dni, zaradi čakanja na mnenje Ministrstva za finance.

2.2. Najemnine poslovnih prostorov in drugi stroški

Iz proračunske postavke 1875 - Najemnine poslovnih prostorov, ki predstavlja več kot štiri petine materialnih in drugih stroškov, je Servis plačeval najemnine in druge stroške, ki so nastajali z uporabo najetih poslovnih prostorov, kot so obratovalni, upravljalni in drugi manjši stroški poslovnih prostorov. Ugotovljeno je bilo, da Servis vodi samo evidenco o najemnih

pogodbah, katerih predlagatelj in sopodpisnik je, ne razpolaga pa z evidencami oz. podatki o vseh najemnih pogodbah, sklenjenih za potrebe državne uprave. Servis je plačeval najemnine na podlagi 23 pogodb, pri katerih se je višina najemnin za poslovne prostore gibala med 20 in 40 DEM/m². Sredstva iz te proračunske postavke so se porabila tudi za plačevanje parkirišč za tovornjake (v letu 1996 v vrednosti 20,5 milijonov SIT) ter najemnin poslovnih prostorov, katerih uporabniki niso bili državni organi (v letu 1996 v vrednosti 63,2 milijona SIT za potrebe Centralno tehnične knjižnice ter 16,3 milijone SIT za potrebe Zveze združenj borcev).

- Pri plačilu najemnine po pogodbi z dne 22.2.1996 s podjetjem Hypo Leasing, d.o.o., Ljubljana, za prostore na Dunajski 47, za oktober in november 1996 v višini 53.440 DEM, niso bile razkrite nepravilnosti.

- Pogodba za najem poslovnega objekta na Jesenkovi ulici št. 3 za potrebe Davčne uprave Republike Slovenije ni imela datuma sklenitve pogodbe, kljub temu, da je bilo določeno, da pogodba stopi v veljavo z dnem podpisa pogodbe. V aneksu št. 1 k najemni pogodbi je naveden datum sklenitve pogodbe 28.12.1995. V pogodbi je bilo določeno, da najemnino plačuje najemnik, to je Vlada Republike Slovenije, čeprav bi po določilih 2. točke sklepa vlade št. 465-217/95 z dne 21.12.1995 moral najemnino poravnati uporabnik poslovnih prostorov iz svoje proračunske postavke. Dejansko je v letu 1996 najemnino v višini 46,6 milijonov SIT poravnal Servis.

- Dne 15.11.1993 je bila z najemodajalcem E. P. sklenjena pogodba za najem poslovnih prostorov za potrebe Zveze združenj borcev in udeležencev NOB. V pogodbi je bilo določeno, da se najemnina plačuje na žiro račun najemodajalca. Na podlagi dopisa gospodarske družbe z imenom Edo Pirkmajer d.o.o., Upravljanje, k.d. Ljubljana z dne 16.1.1996, je pričel Servis plačevati najemnino na žiro račun te pravne osebe, katere solastnik je bil tudi najemodajalec. Dne 7.11.1996 je bil sklenjen aneks k najemni pogodbi, ki je stopil v veljavo za nazaj, to je s 1.6.1996. S podpisom aneksa se je spremenila višina najemnine in vrsta ter način plačevanja davkov.

Zaradi možnosti, da so bili kršeni davčni predpisi, je Računsko sodišče dne 18.5.1998 podalo prijavo Davčni upravi Republike Slovenije, davčnemu uradu Ljubljana.

Servis v ugovoru pojasnjuje, da lahko lastniki stavbe za upravljavske storitve sklenejo pogodbo o upravljanju s podjetjem, ki je registrirano za to dejavnost. Lastniki stavbe so ustanovili družbo, na katero so prenesli svoje pravice in za prenos teh pooblastil ne bi bilo treba sklepati aneksa, če se spreminja le način izplačila.

Senat II ugotavlja, da je Servis ravnal napačno, ko je samo na podlagi dopisa družbe Edo Pirkmajer d.o.o., Upravljanje, k.d., ki ni bila najemodajalec (najemodajalec je namreč bila fizična oseba E. P.) začel plačevati najemnino na žiro račun te pravne osebe in tudi drugače obračunavati davke, kot je bilo določeno v najemni pogodbi. Ker je za najemno pogodbo za poslovne prostore predpisana pisna oblika (12. člen zakona o poslovnih stavbah in prostorih), bi morale biti tudi spremembe pogodbe določene v pisni obliki.

- Pregledane so bile tri najemne pogodbe za poslovne prostore, za katere je bilo v letu 1996 porabljenih preko 450 mio SIT sredstev iz proračunske postavke 5299 - Investicijsko vzdrževanje in sicer za:

- Beethovnovno 11 - najemodajalec Nova Ljubljanska banka, d.d., Ljubljana, v izmeri 4.598 m², adaptacija objekta v višini 270 milijonov SIT (in dodatno plačano 130 milijonov SIT najemnine vsako leto);
- Jesenkovo 3 - najemodajalec je LB Hipo d.o.o., Ljubljana, v izmeri 1.024 m² in 6,4 milijonov SIT za adaptacijo (ter 46,6 milijonov SIT za najemnino);
- Dunajsko 47 - najemodajalec je HYPO Leasing, d.o.o., Ljubljana, v izmeri 1.995 m², 139 milijonov SIT za adaptacijo (in 43,5 milijonov SIT za najemnino).

Vse najemne pogodbe so omenjale možnost in ne obveznost odkupa poslovnih prostorov po preteku pogodbe. Pogodbe niso vsebovale določil o upoštevanju stroškov adaptacije prostorov v primeru odpovedi pogodbe, stečajju najemodajalca, oziroma v primeru neodkupa najetih poslovnih prostorov. Pogodbe v nekaterih elementih niso najugodnejše za najemjemalca npr.: najemodajalec je stroške nadomestila za uporabo mestnega zemljišča prevajal na najemnika, vsebina tekočega vzdrževanja ni natančno določena, ne predvideva se znižanja najemnine za čas, ko bodo na zgradbi potekale adaptacije in teh prostorov najemnik ne bo mogel uporabljati, itd.

Servis je plačeval najemnine do 40 DEM m², kar je višje od v revizijah ugotovljenih najemnin, ki se plačujejo v ožjem središču Ljubljane (od 28 do 33 DEM za m², preračunano v SIT po tečaju Banke Slovenije ali Nove Ljubljanske banke, d.d.). Servis je plačeval polno najemnino, ne da bi se upoštevala vlaganja sredstev v adaptacijo prostorov. S tem je prekomerno in neupravičeno trošil sredstva. Servis ne bi smel sklepati najemnih pogodb z možnostjo odkupa, ne da bi izvedel javni razpis.

Servis v ugovoru navaja, da so omenjene tri pogodbe posledica uspešnih pogajalskih dosežkov na strani Republike Slovenije, saj zaradi opcije odkupa najemnine niso nič višje kot sicer na trgu, kar posebej velja za najem Beethovnovne 11 in Dunajske 47. Pojasnjuje, da bi Republika Slovenija, v kolikor svojih morebitnih vlaganj, ki se v času najema ne bi amortizirala, ne bi mogla pogodbeno izterjati, lahko vložila tožbo po določenih zakona o obligacijskih razmerjih.

Senat II ugovor zavrača. Ker je šlo za najem nepremičnin, bi bilo potrebno v skladu z 2. členom odredbe skleniti pogodbe na podlagi javnega razpisa. Servis je ravnal negospodarno, ker se z najemodajalci ni dogovoril, da se stroški adaptacij všttevajo v najemnino.

- Ugotovljeni so bili primeri plačevanja najemnine za neuporabljene prostore. Najemnino za poslovne prostore na Dunajski 47 (Ministrstvo za okolje in prostor) so pričeli plačevati s 1.3.1996, to je še pred dokončano obnovo oz. adaptacijo, in sicer za najem prvih petih nadstropij in 10. nadstropja, po ceni 8.907 DEM za nadstropje na mesec. Tretje, četrto in peto nadstropje je bilo v uporabi šele od meseca avgusta 1996 naprej (primopredajni zapisnik z dne 26.7.1996), prvo in drugo nadstropje z oktobrom, deseto nadstropje pa šele v decembru 1996. Servis z najemodajalcem ni dosegel ustreznega dogovora o neplačevanju oz. vsaj znižanem plačevanju najemnine za čas, ko je bila vselitev zaradi izjemno slabega stanja objekta nemogoča (kot npr. v primeru najema poslovnih prostorov na Bežigranskem dvoru BO 2/3, ko se je najemnina za potrebe Ministrstva za kmetijstvo pričela plačevati šele po izvršeni adaptaciji oz. investicijskem vzdrževanju). V omenjenem primeru so bila za najemnine porabljen proračunska sredstva v višini okrog 30,5 milijonov SIT (338 tisoč DEM), ne da bi bili v tem času prostori uporabljeni za potrebe državnih organov. Po pojasnilu Servisa je do

tega prišlo zaradi možnosti odkupa nepremičnine po preteku najemne pogodbe. V pogodbi ni zagotovila, da bo do odkupa po preteku najemne pogodbe tudi dejansko prišlo.

Servis ponovno pojasnjuje, da je bil dolžan plačevati najemnino po prevzemu, prostori pa so se urejali za potrebe državnih organov. Mnenje, da se za obdobje obnove ne bi plačevala polna najemnina, je Servis ocenil kot iluzorno, primerjavo s situacijo na BO 2/3 pa kot neustrezno. V primeru BO 2/3 se je najemodajalec sam obvezal nove prostore urediti po zahtevah najemnika.

Senat II ugotavlja, da je Servis s tem, ko je dopustil plačevanje polne najemnine za čas neuporabe prostorov, s proračunskimi sredstvi ravnal negospodarno. Kot velik povpraševalec po poslovnih prostorih je imel možnost doseči boljše pogoje najema ali odkupa.

2.3. Tekoče vzdrževanje zgradb in prostorov

Sredstva proračunske postavke 1825 - Tekoče vzdrževanje zgradb in prostorov - so bila namenjena pokrivanju stroškov čiščenja poslovnih prostorov. Vendar kriteriji o tem, ali posamezne stroške, kot so tekoče vzdrževanje prostorov, manjša popravila, stroški selitev, plačujejo uporabniki poslovnih prostorov ali Servis, ne obstajajo.

2.3.1. Javni razpisi

Čiščenje poslovnih prostorov se je opravljalo na podlagi pogodb, ki so bile sklenjene v letih 1992 in 1993. Vsa ta dela je Servis oddal brez javnih razpisov. V mesecu juliju 1996 je Servis pridobil pisno mnenje Ministrstva za finance, da se morajo oddati dela čiščenja preko javnih razpisov. Servis je pripravil dva javna razpisa, ki sta bila v reviziji pregledana.

Javni razpis za izbiro izvajalca za izvajanje čiščenja in varovanja ter receptorske službe poslovnih prostorov državnih organov

Na javni razpis za čiščenje in varovanje ter receptorsko službo na lokaciji Jesenkova 3, objavljenem v Uradnem listu RS, št. 44/96 dne 9.8.1996, je prispelo popolnih 5 ponudb za čiščenje in 7 ponudb za varovanje. Orientacijska vrednost razpisanih del je znašala 2,6 milijona SIT za varovanje in 1,2 milijona SIT za čiščenje (96 SIT/m²). Pri oddaji del za izvajanje receptorske in varnostne službe nepravilnosti niso bile ugotovljene.

Pri pregledu razpisne dokumentacije za storitve čiščenja je bilo ugotovljeno, da ponudniki niso dobili vseh podatkov o vrstah razpisanih površin. Do objave javnega razpisa je prostore čistilo podjetje LAP, d.o.o., Ljubljana po ceni 97,7 SIT/m². Na razpisu ni bil izbran cenovno najugodnejši ponudnik, ker je bila njegova ponudba izločena kot "dvomljivo nizka", čeprav je cena 117,90 SIT/m² za 20 % presegala okvirno razpisno vrednost. Dodatni razlog za njegovo izločitev je bilo pomanjkanje referenc s področja javnih naročil, kar ni bilo navedeno v merilih za izbiro najugodnejše ponudbe. Po pojasnilu Servisa je komisija ocenila, da ponudnik s ceno, ki je za 32 % nižja od povprečne cene vseh petih ponudnikov, ne more zagotavljati z razpisom zahtevane kvalitete. Kot najugodnejša je bila izbrana ponudba

podjetja Čistoča, d.o.o., Trzin, po 147 SIT/m², ki pa je okvirno ceno, ponujeno v javnem razpisu, preseгла za 53 %.

Servis v ugovoru trdi, da so imeli vsi ponudniki možnost izvršiti ogled poslovnih prostorov in da je bilo že v razpisu navedeno, da najnižji ponudnik ni nujno tudi najugodnejši. Servis je vsa merila, ki so bila v razpisu objavljena, ovrednotil in jih pri sami izbiri tudi upošteval, kar je razvidno tudi iz analize.

Senat II ugovora ne sprejema, ker iz analize z dne 16.9.1996 izhaja, da je komisija upoštevala samo ponudbeno ceno, reference in ugodno finančno stanje ponudnika. V javnem razpisu so bila navedena še naslednja merila za izbor: usposobljenost ponudnikov za opravljanje razpisanih del, plačilni pogoji, uporaba okolju neškodljivih čistil in druge ugodnosti, ki bi jih nudil ponudnik naročniku. Servis ni upošteval vseh meril.

Javni razpis za čiščenje poslovnih prostorov državnih organov

V Uradnem listu RS, št. 61/96 z dne 4.11.1996, je bil objavljen javni razpis za čiščenje poslovnih prostorov na 19 lokacijah v Ljubljani v skupni površini 42.672 m² v orientacijski vrednosti 5,7 milijonov SIT, kar pomeni orientacijsko ceno 135 SIT/m². Ponujena orientacijska cena Servisa je bila za 39 SIT/m² višja kot pri javnem razpisu za čiščenje Jesenkove 3, izvedenim tri mesece pred tem. Ugotovljeno je bilo, da je za večino teh lokacij do objave javnega razpisa veljala cena nižja od 100 SIT/m². Servis pojasnjuje tako visoko ceno kot prilagajanje tržnim razmeram, saj dotedanja cena ni več zagotavljala ustrezne kvalitete dela. Predmet razpisa je bilo čiščenje devetnajstih lokacij, v skupni površini 42.168 m², dejansko pa so bila oddana dela (na teh devetnajstih lokacijah) s skupno površino 48.113 m². Servis do objave javnega razpisa ni razpolagal s točnimi podatki o dejanskih površinah prostorov, kar je nesprejemljivo, saj so stroški čiščenja odvisni od velikosti objekta oz. njegovih površin. Na podlagi tega javnega razpisa so bila oddana dela v skupni površini 58.077 m², kar je za 15.909 m² ali za 38 % več, kot je bilo objavljeno v javnem razpisu. Servis je podpisal tudi pogodbe za dodatne 4 lokacije (Zg. Brnik 130a, Jadranska 21, Prešernova 23 in Langusova 4) in v njih kot podlago navajal javni razpis, čeprav te lokacije v Uradnem listu niso bile navedene kot predmet javnega razpisa.

Servis v ugovoru pojasnjuje, naj bi se na teh lokacijah čistilo le začasno, zato so ocenili, da bi dodatni javni razpis poleg dodatnih sredstev zahteval tudi dodatni čas. V večini primerov čiščenja v tem obdobju ne bi bilo, ko pa bi bil razpis izveden, čiščenje tudi ne bi bilo več potrebno.

Senat II ugotavlja, da je Servis s sklepanjem pogodb za čiščenje poslovnih prostorov na dodatnih štirih lokacijah brez izvedenega javnega razpisa, kršil določila 2. člena odredbe. Poleg tega ni upošteval 4. točke 10. člena odredbe, ki določa, da mora naročnik jasno opredeliti predmet javnega razpisa.

Nobena od pogodb za čiščenje ni imela soglasja Ministrstva za finance, kljub temu, da so bile vse večletne, kar je v nasprotju z 10. členom ZIPro. Izplačila po pogodbi št. 033-2/88 z dne 1.9.1992 s podjetjem Servis AŠ d.o.o., Ljubljana, so v letu 1996 preseгла 15 mio SIT.

Servis v ugovoru navaja, da je bila pogodba s podjetjem AŠ d.o.o. sklenjena že 1.9.1992, ko ni veljal ne pravilnik ne odredba in je bila sklenjena po tedaj veljavni zakonodaji.

Senat II zavrača ugovor, ker je iz 10. člena ZIPro razvidno, da mora uporabnik pridobiti soglasje Ministrstva za finance, kadar gre za pogodbe, ki bodo terjale plačilo v naslednjih letih.

2.3.2. Druga izplačila

Pri pregledu vzorca 11 izplačil je bilo ugotovljeno, da je bila neposredna pogodba z izvajalcem Klima Petek, s.p., Miklavž, št. 220/94, sklenjena za redno četrletno servisiranje klimatskih naprav v vrednosti 232 tisoč SIT na leto. V letu 1996 je bilo po tej pogodbi izplačano 1,3 milijone SIT. Podjetje je za zadnje servisiranje izstavilo račun št. 1156/96 v višini 1 milijon SIT (od tega 863 tisoč SIT za material) in račun je bil plačan, čeprav iz dokumentacije ni bilo razvidno, da je bil material v zaračunanem znesku tudi dejansko nabavljen in vgrajen. Poleg tega je bilo plačano tudi servisiranje dveh klimatskih naprav (na Ministrstvu za delo v vrednosti 399 tisoč SIT ter klimatske naprave Servisa v vrednosti 359 tisoč SIT), čeprav ti dve klimatski napravi nista bili navedeni v pogodbi kot predmet servisiranja. Dne 20.1.1997 je Servis z omenjenim podjetnikom sklenil dodatek k pogodbi, v katerem je bil predmet servisiranja dopolnjen z navedenima lokacijama.

2.4. Investicijsko vzdrževanje zgradb in prostorov

Investicijsko vzdrževanje opredeljujejo tri proračunske postavke:

Tabela 3: Pregled investicijskega vzdrževanja

Proračunska postavka	1995			1996		
	Prvotni proračun	Proračun s spremembami	Realizacija	Prvotni proračun	Proračun s spremembami	Realizacija
5299 Investicijsko vzdrževanje zgradb in poslovnih prostorov	420.713	420.713	346.967	168.428	283.408	274.117
6510 Investicijsko vzdrževanje v upravnih enotah	142.506	142.506	139.375	80.000	85.595	80.593
6511 Investicijsko vzdrževanje mejnih prehodov	84.143	89.143	84.984	85.764	78.264	69.543
S k u p a j	647.362	652.362	571.326	334.192	447.267	424.253

V podrobnejši pregled je bila zajeta poraba na postavki 5299 - Investicijsko vzdrževanje zgradb in poslovnih prostorov.

Servis je po sprejemu proračuna dne 12.2.1996 izdelal načrt investicijskega vzdrževanja. V njem so bile aktivnosti po posameznih lokacijah opredeljene zelo splošno (npr. ureditev poslovnih prostorov, preureditev poslovnih prostorov, ureditev arhiva in kuhinje ipd). Pri določanju potreb po izvajanju investicijskega vzdrževanja Servis ni uporabljal nobenih meril ali kriterijev. Po zagotovilih Servisa niti vlada niti Servis ne razpolagata z normativi, ki bi bili podlaga pri načrtovanju investicijskih izdatkov. Obstoj takšnih standardov zahteva 34. člen ZIPro, ki navaja, da mora vlada pri določanju sredstev za investicijske izdatke oz. načrte nabav upoštevati enotne standarde in normative.

Ugotovljeno je bilo, da Servis sprejetega načrta v prvotni varianti ni upošteval, ker je bilo izvedeno investicijsko vzdrževanje na treh lokacijah, ki niso bile v načrtu, na dveh lokacijah pa je realizacija presegla načrt za več kot 100 %. Investicijsko vzdrževanje se ni opravilo na štirih načrtovanih lokacijah. Servis je prevzemal naloge kljub temu, da za to ni imel

predvidenih sredstev, nato pa je zahteval dodatna sredstva iz proračunske rezerve ali pa je prerazporejal sredstva iz drugih proračunskih postavk. Usklajenost dejanske realizacije s prvotnim načrtom investicijsko vzdrževalnih del je bila v šestih točkah v skupni vrednosti 62 milijonov SIT ali v 22 % porabljenih sredstev. Zaradi tega je Servis najprej dne 11.10.1996, nato pa še dne 19.11.1996, na podlagi sklepa vlade dopolnil načrt in ga tudi prilagodil dejanski realizaciji. Servis je pojasnil, da je do odstopanj od sprejetega investicijskega načrta prišlo, ker je sledil zahtevam po zagotavljanju ustreznih delovnih pogojev za državne organe. Z uporabo meril in skrbnejšim načrtovanjem bi načrt investicijskega vzdrževanja predstavljal dobro podlago za delo Servisa na področju investicijskega vzdrževanja.

2.4.1. Investicijsko vzdrževalna dela

Izplačila iz te proračunske postavke so temeljila na pogodbah, sklenjenih na podlagi javnih razpisov. Pregledana sta bila dva javna razpisa.

Javni razpis za izvajanje urgentnih popravil in manjših investicijsko vzdrževalnih del

Razpis za gradbena in obrtniška dela, strojne instalacije, elektroinstalacije, zavesne in senčila ter finalno čiščenje objektov je bil objavljen v Uradnem listu RS, št. 8/96 dne 12.2.1996. Predmet razpisa so bili poslovni prostori državnih upravnih organov, objekti na mejnih prehodih in službena stanovanja.

Na podlagi tega javnega razpisa so se oddala tudi dela selitev, ki v javnem razpisu niso bila določena. Servis je navedel, da te storitve ni bilo potrebno posebej navajati, ker sodijo selitve k pripravljalnemu delu v gradbeništvu. Uredba o uvedbi standardne klasifikacije dejavnosti (Ur.l. RS, št. 34/94, 3/95, 33/95) pod šifro I/60,24 Cestni tovorni promet določa kot storitev tudi selitev pohištva. Iz konkretne oddaje del je razvidno, da je šlo za selitev pohištva, kar ni mogoče opredeliti kot pripravljalna dela v gradbeništvu. Zato bi morale biti navedene storitve predmet samostojnega javnega razpisa.

Razpisna komisija ni vedno vsebinsko preverjala vseh dokumentov, ki so jih kot prijavo na razpis posredovali ponudniki in tako ni spoštovala 25. člena odredbe, ki določa, da mora komisija oceniti prispеле ponudbe in ugotoviti, ali ponudbe izpolnjujejo razpisne pogoje ter ali je izvajalec sposoben realizirati delo v skladu z razpisnimi pogoji. Pomanjkljivo delo komisije je bilo razvidno iz primera, ko so bila samostojnemu podjetniku B.B. iz Grosupljega oddana dela, za katera ni imel ustrezne registracije.

Javni razpis za gradbeno obrtniška dela, strojne in elektroinstalacije na Dunajski 47

Ta razpis je bil objavljen v Uradnem listu RS, št. 2/96 z dne 19.1.1996, v orientacijski vrednosti 120 milijonov SIT. V njem je bil naveden predviden začetek del 15.2.1996 in dokončanje del 1.4.1996. Z izbranim izvajalcem je bila sklenjena pogodba dne 24.5.1996 in v 5. členu pogodbe je bil dogovorjen rok za dokončanje del 15.6.1996, to je po roku, ki je bil določen v javnem razpisu. Iz prevzemnega zapisnika z dne 19.11.1996 je razvidno, da so bila dela dejansko zaključena 19.11.1996.

Servis trdi, da je razpisani rok za izvedbo del znašal 1,5 meseca, pogodbeni roki pa so bili krajši kot 1 mesec in da so bili sklenjeni dodatki k pogodbam.

Senat II ugotavlja, da so bili v javnem razpisu določeni nerazumni roki; začetek del je bil razpisan dne 15.2.1996, rok za zbiranje ponudb pa je bil 14.2.1996. Zaključek del je bil v javnem razpisu predviden dne 1.4.1996, dejansko pa so bila dela zaključena 19.11.1996. Roki, določeni v razpisu, so bili neizvršljivi.

V 4. členu odredbe je določeno, da lahko naročnik prične s postopkom javnega razpisa, če je javno naročilo za vzdrževalna dela vključeno v letni program vzdrževalnih del. V programu investicijskega vzdrževanja, ki ga je pripravil Servis, je bilo za omenjena dela namenjenih 60 milijonov SIT. Servis je na podlagi dogovora z Ministrstvom za okolje in prostor, ki naj bi s prenosi zagotovilo manjkajočih 60 milijonov SIT, v nasprotju s sprejetim investicijskim načrtom ter omenjenim členom odredbe razpisal dela v višini 120 milijonov SIT, čeprav zanje ni načrtoval sredstev. Dejanska vrednost del na tem objektu je znašala 139 milijonov SIT, pokrita pa je bila s prenosi sredstev iz drugih proračunskih postavk Servisa.

Prekoračen je bil tudi 30 dnevni rok za podpis pogodbe, ki ga določa 31. člen odredbe. Sklep o izbiri najboljših ponudnikov je bil izdan dne 11.3.1996, pogodbe z njimi pa so bile podpisane dne 24.5.1996 oz. en mesec po tem, ko naj bi bila razpisana dela že dokončana. Ministrstvo za finance je dalo soglasje k pogodbam po opravljenih prenosih dodatnih sredstev na postavko.

2.4.2. Druga izplačila

Pri pregledu 23 izplačil iz proračunske postavke 5299 - Investicijsko vzdrževanje zgradb in prostorov za leto 1996 v znesku 123 milijonov SIT, je bilo ugotovljeno naslednje:

- Podjetje Procom, d.o.o., Kranj je v objekt na Dunajski 47 vgradilo telefonsko centralo v vrednosti 14,2 milijona SIT. Kot je razvidno iz dobavnice št. D-133/1/96 je Servis dne 3.9.1996 omenjeno centralo prevzel, čeprav je bila pogodba za to naročilo sklenjena šele 30.10.1996, to je skoraj dva meseca kasneje. Navedeni primer kaže na to, da je bila pogodba sklenjena potem, ko je bilo delo že opravljeno.

- Servis je iz sredstev za investicijsko vzdrževanje nabavljal osnovna sredstva kot npr.:

- TSE, d.o.o., Ljubljana, audiokonferenčna oprema za Gregorčičevo 27 v vrednosti 14,6 milijonov SIT;
- Elektrovod inštalacije, d.o.o. Ljubljana, nabava kuhinj, svetil, zaves, videokamere za Jesenkovo 3 v vrednosti 5 milijonov SIT;
- Procom Inženiring, d.o.o., Kranj, telefonska centrala za Dunajsko 47 v vrednosti 14 milijonov SIT;
- IMOS, d.o.o. Ljubljana, telefonska centrala za BO 2/3 v višini 14 milijonov SIT;
- VTZ, d.o.o., Ljubljana, sistem varovanja za Gregorčičevo 20 v vrednosti 2,7 milijona SIT;
- ART&CRAFT, d.o.o., Ljubljana, preproge in tekači za Jesenkovo 3 v vrednosti 2,4 milijone SIT.

Na podlagi uredbe o nomenklaturi sredstev za amortizacijo z letnimi amortizacijskimi stopnjami (Ur. l. SFRJ, št. 21/89 in 5/90), ki velja za uporabnike proračunskih sredstev, je bilo ugotovljeno, da so bila porabljena sredstva za namene, ki niso imeli značaja investicijskega vzdrževanja, kot npr. stroški vključitev telefonskih central, svetovalni inženiring, nabava

novih pultov, in podobno. Servis je s financiranjem nabave osnovnih sredstev iz proračunske postavke investicijskega vzdrževanja kršil 6. člen ZIPro, ki določa, da smejo uporabniki uporabljati sredstva le za namene, določene s proračunom. Na podlagi izdelanega investicijskega načrta so bila Servisu s to postavko dodeljena sredstva za opravljanje investicijsko vzdrževalnih del. Za nabavo osnovnih sredstev za potrebe državnih organov je Servisu Državni zbor določil sredstva na drugih proračunskih postavkah. Za nabavo telefonske centrale, ki jo je dobavil IMOS, d.d., Ljubljana, v vrednosti 14 milijonov SIT, ni bil opravljen javni razpis.

Servis v ugovoru trdi, da so omenjena dela v veliki meri vezana na inštalacije in vgradne elemente in jih ni možno ločiti na posamezne segmente ter jih je zato potrebno obravnavati v okviru posamezne investicije.

Senat II ne sprejema ugovora, kajti sredstva namenjena za investicijsko vzdrževanje so se porabila za nabavo osnovnih sredstev, kar predstavlja nenamensko porabo sredstev.

- Pri pregledu proračunskih postavk 1825 - Tekoče vzdrževanje zgradb in prostorov in 5299- Investicijsko vzdrževanje zgradb in poslovnih prostorov, je bilo ugotovljeno, da je Servis oddal dela, npr. plačilo finalnega čiščenja prostorov podjetju H., d.o.o., Velenje, v višini 154 tisoč SIT, na podlagi naročilnice št. 2/96. To ni bilo v skladu s 40. členom ZIPro. B.B., s.p., Grosuplje je opravil selitev na podlagi delovnega naloga NIDUO 31 v vrednosti 1,3 milijone SIT, na podlagi naročilnice št. 243/96 pa je opravil še ureditev parkirišča v vrednosti 361 tisoč SIT. Servis je pri svojem poslovanju uporabljal t.i. letne pogodbe. Na podlagi zelo splošnih javnih razpisov brez omejitev za oddajo del, ki so se nanašala na investicijsko in tekoče vzdrževanje, je Servis z izbranimi izvajalci sklenil okvirne letne pogodbe. Te v 2. členu določajo, da se "obseg del določi za vsak primer posebej", in da se "naročnik ne obvezuje, da na podlagi te pogodbe odda kakršnokoli delo, če ponudba za konkretno delo ni najugodnejša". Servis naj bi nato pred vsakim konkretnim delom opravil pridobivanje ponudb različnih izbranih izvajalcev, kar pa ni bila redna praksa (npr. selitve in slikopleskarska dela) oz. to niti ni bilo mogoče, ker posamezna ponudba ni bila v skladu z letno pogodbo, ali ni bila konkurenčna, ali ponudba kljub pozivu ni bila predložena, ipd. Nekateri tako predhodno izbrani izvajalci niso dobili oddanega nobenega dela, drugim pa so bila oddana dela milijonske vrednosti, ki bi skladno z določili odredbe, morala biti samostojen predmet javnega razpisa. Konkretna oddaja del po pogodbi, ki so bila sklenjena na podlagi letne pogodbe, prihaja tudi v nasprotje z določili 31. člena odredbe, ki določa, da je treba pogodbe o oddaji del podpisati najkasneje v 30 dneh po objavi razpisa. Servis je pojasnil, da je bilo v soglasju z Ministrstvom za finance ugotovljeno, da se z uporabo letnih pogodb dosega smotnejša poraba sredstev in omogoča hitro reagiranje na določen problem. Glede na to, da je potrebno vzdrževalna dela oddajati na podlagi vnaprej pripravljenega načrta, ne bi smelo pogosto prihajati do situacij, ko je potrebno hitro reagiranje, razen za izvedbo nujnih vzdrževalnih del, ki pa jih je bilo v obeh revidiranih letih zanemarljivo malo, tako po obsegu kot po vrednosti.

Servis pojasnjuje, da je bila oddaja istovrstnih del na različne načine odvisna od narave dela, izvajala pa se je v skladu z drugim členom letnih pogodb. V vsakem primeru je bilo naročilo pisno. Glede na to, da je bila za vsako naročilo, poleg samega naročila sklenjena letna pogodba, menijo, da so bila tudi v teh primerih upoštevana določila ZIPro.

Senat II ugotavlja, da trditev Servisa, da je bilo za vsako naročilo sklenjena letna pogodba, ne drži, saj je bila v primeru izplačila po računu št. 169/1996 z dne 5. 3. 1996, v znesku 154 tisoč SIT za čiščenje prostorov izdana samo naročilnica.

III. MNENJE

Na podlagi ugotovitev revizije investicij, adaptacij, vzdrževalnih del in materialnih stroškov v letih 1995 in 1996, izreka Senat II Servisu skupnih služb Vlade Republike Slovenije **mnenje s pridržkom**.

O b r a z l o ž i t e v :

Servis je oddal brez javnega razpisa z neposredno pogodbo strokovna in tehnična dela za posodobitev mejnega prehoda Dolga vas.

Nakup poslovnih prostorov na Langusovi cesti je bil izveden brez javnega razpisa in plačan delno s proračunskimi sredstvi ter delno z nepremičninami. Servis ni iskal najboljšega ponudnika pri zamenjavi oziroma prodaji nepremičnin.

V najemnih pogodbah, sklenjenih za poslovne prostore na Beethovnovi 11, Jesenkovi 3 in Dunajski 47 ni zavaroval svojih vlaganj v adaptacijo prostorov v višini 450 milijonov SIT v primeru odpovedi pogodbe, stečaja najemodajalca, oziroma ob neodkupu najetih poslovnih prostorov. Najemna pogodba ni bila sklenjena v skladu z določili predpisov za oddajo javnih naročil. Poslovni prostori na Dunajski 47 so bili vzeti v najem, še preden so bili primerni za uporabo. Za adaptacijo teh prostorov in za najemnine za nezasedene prostore je Servis porabil preko 30 milijonov SIT. Za najete poslovne prostore Zveze združenj borcev in udeležencev NOB je Servis v obdobju od 1.1.1966 do 30.6.1966 nepravilno nakazoval najemnino na žiro račun pravne osebe, namesto na žiro račun najemodajalca - fizične osebe.

Pri javnem razpisu za čiščenje in varovanje poslovnih prostorov na lokaciji Jesenkova 3, komisija pri pripravi predloga najugodnejšega ponudnika ni upoštevala vseh meril, določenih v razpisu. Pri oddaji del čiščenja poslovnih prostorov državnih organov je Servis sklenil pogodbe za štiri dodatne lokacije, ki niso bile zajete v javnem razpisu. K pogodbam ni pridobil soglasja Ministrstva za finance.

Sredstva, namenjena za investicijsko vzdrževanje, je Servis najmanj v višini 45 milijonov SIT nenamensko porabil za nabavo osnovnih sredstev.

IV. PRIPOROČILO

ZIPro v 34. členu določa, da mora vlada pri odločanju o načrtu nabav upoštevati enotne standarde in normative. Ker je Servis zadolžen za strokovne naloge, ki se nanašajo na skupne naloge republiških upravnih organov, naj v sodelovanju z uporabniki pripravi predlog omenjenih enotnih standardov in normativov ter ga predloži vladi v sprejem.

Na podlagi 4. odstavka 24.člena ZRacS je to poročilo dokončno.

Predsednik Senata II:
dr. Vojko A. Antončič

Vročiti:

- Servis skupnih služb Vlade Republike Slovenije,
Gregorčičeva 27a, Ljubljana
- Arhiv, tu

V. DODATEK

V tem poročilu so bili upoštevani predvsem naslednji predpisi:

1. Zakon o organizaciji in delovnem področju republiške uprave (Ur.l. RS, št. 27/91)
2. Zakon o Vladi Republike Slovenije (Ur.l. RS, št. 4/93, 23/96)
3. Odlok o organizaciji in delovnem področju Servisa skupnih služb Vlade RS (Ur.l. RS, št. 62/96)
4. Zakon o izvrševanju proračuna Republike Slovenije za leto 1994 (Ur.l. RS, št. 26/94, 40/95)
5. Zakon o izvrševanju proračuna Republike Slovenije (Ur.l. RS, št. 5/96)
6. Navodilo o izvrševanju proračuna (Ur.l. RS, št. 13/96)
7. Pravilnik o postopkih za izplačila iz proračuna (Ur.l. RS, št. 19/96)
8. Odredba o postopku za izvajanje javnega razpisa za oddajo javnih naročil (Ur.l. RS, št. 28/93 in Ur.l. RS, št. 19/94)
9. Navodilo o pripravi investicijske dokumentacije in spremljanju investicij (Ur.l. RS, št. 71/96)
10. Zakon o poslovnih stavbah in poslovnih prostorih (ZPSPP, Ur.l. SRS, št. 18/74, 34/88, 5/90, 10/91, Ur.l. RS, št. I/17/91, 13/93, 66/93).